

Az irat elektronikusan íratrői készített másolat

2021. Szept. 09.

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

(felterjesztendő a Fővárosi Törvényszék
 1055 Budapest, Markó u. 27. útján)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Hívószám: 101 3 6 2 0 - 0 / 2021	
Érkezett: 2021 SZEPT 21.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 6 db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

██████████ jogi képviselőm, a Juhász M. Gábor Ügyvédi Iroda ██████████
 ██████████ ügyintéző, egyben a hivatalos iratok kézbesítésére kijelölt jogi képviselő:
 dr. Juhász M. Gábor ügyvéd, telefon: ██████████
 ██████████ útján – a Fővárosi Törvényszék 101.K.703.696/2021/6. sz. ítéletével
 szemben az Alaptörvény 24. cikk 2) bekezdés c) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011.
 évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján, a törvényes határidőn
 belül

alkotmányjogi panaszt

terjeszték elő.

**Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletével elbírált
 egyedi ügyemben alkalmazott jogszabály, a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a
 továbbiakban: Kjt.) 104. § (1) bekezdés a) pontjának alaptörvény-ellenességét állapítsa
 meg, és az alaptörvény-ellenes jogszabályt semmisítse meg.**

1. Előzmények

A Magyar Országos Közjegyzői Kamara (MOKK) elnöke JOG.123/2021/2. szám alatt határozatot hozott, amelyben megállapította, hogy közjegyzőhelyettes szolgálatból történő felfüggesztésem a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 104. § (1) bekezdés a) pontja alapján a törvény erejénél fogva bekövetkezett. A szolgálatból való felfüggesztés kezdő időpontja 2021. március 24., a határozatot elektronikusan úton, 2021. március 25-én kaptam kézhez.

A MOKK elnöke határozatának alapjául szolgáló tények szerint a Nógrád Megyei Rendőrfőkapitányság Bűnügyi Osztálya 12000/91/2020.Bü. számon nyomozást folytat emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények megalapozott gyanúja miatt. Az ügy sértettje, ██████████ 2020. június 23. napján előttem közjegyzői okiratba foglalt vallomást tett. 2021. március 24. napján a Szécsényi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Vizsgálati Alosztálya a 12050/21-253/2021.Bü. számú büntetőügyben a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 343. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, hivatalos személyként, készíttéssel elkövetett közokirathamisítás büntette elkövetésének alapos gyanúja miatt engem gyanúsítottként hallgatott ki. Csupán gyanúsított meghallgatásom során szereztem tudomást

arról, hogy a nyomozóhatóság gyanúja szerint [REDACTED] hamis tanúvallomás megtételére hívták fel, amelynek következtében a közjegyzői okiratban foglalt vallomás is valótlan. A gyanúsítás szerint a vallomástétel során [REDACTED] együtt más is tartózkodott a közjegyzői irodában, és a közjegyzői díjat is más fizette ki, a közjegyzői okirat [REDACTED] részére átadásra nem került. A gyanúsításban rögzített ezen tények a valóságnak nem felelnek meg.

Törvényes kötelezettségemnek eleget téve a gyanúsításról tájékoztattam a MOKK elnökét, amelynek nyomán született a keresettel támadott határozat. A Kjt. 104. § (1) bekezdés a) pontja szerint a közjegyző, a közjegyzőhelyettes vagy a közjegyzőjelölt szolgálatból történő felfüggesztése a törvény erejénél fogva következik be, ha közvádra üldözendő, 3 évnél súlyosabb szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett, szándékos bűncselekmény miatt büntetőeljárás hatálya alatt áll. A Kjt. 104. § (10) bekezdése szerint szolgálatból történő felfüggesztés alatt az eljárás alá vont személy közjegyzői tevékenységet nem végezhet, közjegyzővel, illetve közjegyzői irodával munkaviszonyt nem létesíthet, de ez idő alatt egyéb munkaviszonyt, szolgálati viszonyt, munkavégzési kötelezettséggel járó egyéb jogviszonyt létesíthet, illetve személyes közreműködéssel és korlátlan anyagi felelősséggel járó vállalkozási tevékenységet folytathat.

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 38. § (1) bekezdés a) pontja alapján kértem a Fővárosi Törvényszéket, hogy a határozatot semmisítse meg. Kértem, hogy a Kp. 36. § b) pontja alapján alkalmazandó Pp. 126. § (1) bekezdése b) pontja alapján – az eljárás felfüggesztése mellett – a bíróság kezdeményezze az Alkotmánybíróság előtt a Kjt. 104. § (1) bekezdés a) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását a keresetlevélben kifejtettek indokaimra tekintettel.

A bíróság megállapította, hogy a MOKK elnöke jogszerű döntést hozott, ezért a keresetet elutasította. A bíróság nem látta indokoltnak az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését. Az ítéletet jogi képviselőm 2021. július 12-én vette át. Az ügyben sem felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, és perújítást sem kezdeményeztem.

2. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának indokolása

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani.

Mindezek alapján alkotmányjogi panaszom befogadásának nincs akadálya. A bírósági eljárásban felperesként vettem részt, így értelemszerűen érintettként nyújtom be alkotmányjogi panaszomat. A rendelkezésemre álló jogorvoslati lehetőséget a bírósághoz fordulással kimerítettem, további jogorvoslati lehetőség pedig nincs számomra biztosítva, mivel az ítélet ellen a Kp. 99. § (1) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek. A jogi képviselőm által

2021. július 12-én átvett ítélet kézbesítésétől számított hatvan napon belül nyújtom be alkotmányjogi panaszomat.

Az alkotmányjogi panasz befogadásának az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételei is teljesülnek. Egyrészt az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogom, az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt ártatlanság véelmének sérelme következett be a panaszom 3. pontjában részletesen kifejtettek szerint. Másrészt a jogszabály alaptörvény-ellenessége a bírói döntést érdemben befolyásolta, hiszen a MOKK elnöke a határozatát kizárólag a Kjtv. 104. § (1) bekezdés a) pontja alapján hozta meg, és ennek megfelelően a határozat jogszerűségéről a bíróság is e törvényhely alapján döntött. Emellett teljesül az Abtv. 29. §-ában foglalt alternatív feltétel is, mivel alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdésnek tekintendő, hogy nem sérti-e a közjegyzői hivatás gyakorlására vonatkozó alkotmányossági követelményeket, hogy a közjegyzővel vagy a közjegyző-helyettessel szemben önmagában már a gyanúsítással beállnak a törvény erejénél fogva bekövetkező szolgálat alóli felmentés feltételei, tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a közjegyzők és közjegyző-helyettesek jogszolgáltató munkája az igazságszolgáltatás része.

3. Az alaptörvény-ellenesség indokolása, az alapjogi sérelem

A Kjtv. 104. § (1) bekezdés a) pontja sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében deklarált ártatlanság véelmét, mely szerint „Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg”. Az Alkotmánybíróság a 3243/2014. (X. 3.) AB határozatban akként foglalta össze az ártatlanság véelmére vonatkozó gyakorlatát, hogy értelmezésében az ártatlanság véelme „azt is garantálja, hogy az eljárás alá vont személy a felelősség megállapításával járó hátrányos jogkövetkezményeket ne szenvedje el a felelősségének megállapítása nélkül”. Jóllehet az ártatlanság véelme eredetileg és elsősorban a büntető jogkövetkezmények elszénvedésére vonatkozik, az Alkotmánybíróság „több esetben kiterjesztően értelmezte az ártatlanság véelmét, amit azzal az általános fejlődési tendenciával magyarázott, hogy a jogállam által védett élet- és jogviszonyok körében az ártatlanság véelmének elve egyre több területen érvényesül” {3243/2014. (X. 3.) AB határozat, Indokolás [20]-[21]}. A 3313/2017. (XI. 30.) AB határozat összegző megállapítása alapján „az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az ártatlanság véelme – mint alkotmányos alapelv – nem kizárólag a büntetőeljárásban érvényesül, és esetenként vizsgálendő, hogy egy joghátrány az ártatlanság véelmének alkotmányos tartalmával összefüggésben áll-e” {Indokolás [32]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „esetenként vizsgálendő, hogy az adott jogszabály az ártatlanság véelmének alkotmányos elvével összefüggésben áll-e, ha igen, a felelősség megállapításának kérdésével olyan szoros kapcsolata állapítható-e meg, amely ez utóbbival egyazon körben indokolja az alkotmányos védelmet” {3243/2014. (X. 3.) AB határozat, Indokolás [22]}.

A Kjtv. 104. § (1) bekezdésének a) pontjában foglalt, a jelen panaszban **kifogásolt szabály és az ártatlanság véelmének alkotmányos követelménye között egyértelműen megállapítható az alkotmánybírósági gyakorlatban megkívánt szoros kapcsolat.** A törvény ugyanis ez esetben **kizárólag a büntetőeljárás tényére való tekintettel** rendelkezik a szolgálatból történő felfüggesztésről. A büntetőeljárásban értékelendő cselekmény büntetőjogi

súlyára vonatkozó feltételeken kívül sem maga a törvény nem hív fel más, a közjegyzői tevékenységgel kapcsolatba hozható körülményt, sem a felfüggesztést megállapító MOKK elnöknek nem ad mérlegelési jogot ilyen körülmények értékelésére. A felfüggesztés oka így önmagában az, hogy az érintett közjegyző ellen büntetőjogi felelősséget vizsgáló büntetőeljárás indult.

Az, hogy a Kjtv. a büntetőeljárás megindulásához, vagyis már a gyanúsításhoz törvény erejénél fogva a szolgálatból történő felfüggesztés jogkövetkezményét fűzi, **súlyos és kirívóan aránytalan joghátrány előírásával sérti az ártatlanság véelmét.** Az Alkotmánybíróság korábban hatályos szabályokat vizsgálva a közjegyzővel szemben, megindított büntetőeljárásra tekintettel alkalmazott ideiglenes felfüggesztéssel kapcsolatban hangsúlyozta: „Következménye az, hogy a közjegyző hivatalát nem gyakorolhatja; ez a fegyelmi büntetésként alkalmazott felfüggesztés következményeihez hasonló, de ugyanakkor jogilag nem orvosolható, összhatásában pedig – a közjegyzői tevékenység, jogállás ismertett jellegzetességeire tekintettel – nehezen kezelhető, ha utóbb a fegyelmi eljárás alá vont személlyel szemben fegyelmi büntetést mégsem szabnak ki.” [32/2002. (VII. 4.) AB határozat, Indokolás III.2.4.d) pont]

A hatályos Kjtv. 104. § (10) bekezdése értelmében a szolgálatból történő felfüggesztés alatt az eljárás alá vont személy közjegyzői tevékenységet nem végezhet, közjegyzővel, illetve közjegyzői irodával munkaviszonyt nem létesíthet, vagyis hivatásának gyakorlásától teljes mértékben el van zárva. A jogkövetkezmény aránytalansága körében hangsúlyosan kell utalni arra, hogy ezt a súlyos joghátrányt, vagyis a tisztségből való felfüggesztést a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény akkor írja elő, ha az ügyészség a bíróval szemben vádat emelt [117. § (1) b)]. Az aránytalanság körében kell arra is rámutatni, hogy az elszenvedett hátrányokhoz képest, illetve azt figyelembe véve, hogy a felfüggesztés már a gyanúsítással bekövetkezik a törvény erejénél fogva, a Kjtv. a súlyos következményt a bűncselekmények igen széles körére fenntartja.

Az ártatlanság véelmének a közjegyzői tevékenység folytatását ellehetetlenítő sérelmének **kiemelt súlyt adnak a közjegyzők státuszára vonatkozó alkotmányossági és törvényi követelmények.** Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „a közjegyző a jogszabály által meghatározott hatáskörében az állam igazságszolgáltató tevékenysége részeként jogszolgáltató hatósági tevékenységet végez” [1208/B/2010. AB határozat, Indokolás III.3.2.1.]. A közjegyzőség ezen alkotmányos szerepéből világos elvárások, ugyanakkor szükséges garanciák is fakadnak. A közjegyzőségre vonatkozó, alkotmányos gyökerű elvárások konkrétan vonatkoznak minden egyes közjegyző és közjegyző-helyettes munkájára, ezzel együtt ugyanakkor a közjegyzői tevékenység garanciális védelmének is a hivatás minden egyes gyakorlójára ki kell terjednie.

A Kjtv. az általános elvek között egyrészt törvényi szinten is rögzíti az Alkotmánybíróság értelmezését, mely szerint a közjegyzők az állam igazságszolgáltató tevékenysége részeként végzik jogszolgáltató munkájukat [Kjtv. 1. § (4) bek.], másrészt az ebből fakadó státuszbeli elvárások és garanciák is megfogalmazódnak. A közjegyző és helyettese – többek között – pártatlanul, részrehajlás nélkül, csak a törvénynek alávetve, szigorú titoktartási és összeférhetetlenségi szabályok, illetve a bírákra vonatkozó kizárási szabályok mellett végzi munkáját (Kjtv. 1-11. §). A közjegyzői tevékenység ellehetetlenülése önmagában a büntetőeljárás ténye, vagyis már a gyanúsítás által, súlyosan aránytalan beavatkozás e

garanciális jogszolgáltatási tevékenység folytatásába. A Kjtv. 104. § (1) bekezdés a) pontja ezáltal nem csupán az ártatlanság véelmét sérti, hanem sérti a közjegyzői tevékenység alkotmányos-garanciális szabályait is, amelyek az egyes közjegyzők státuszjogaiként jelennek meg.

A Fővárosi Törvényszék ítéletében megjelennek azok az érvek, amely alapján a bíróság nem tartotta szükségesnek az egyedi normakontroll kezdeményezését. Ezek az érvek azonban nem állják meg a helyüket, sőt épp a szabályozással kapcsolatban felvetődő alkotmányossági aggályokra mutatnak rá.

Egyrészt – a 32/2002. (VII. 4.) AB határozatra hivatkozva – a bíróság is utal arra, hogy a közjegyzők és a közjegyző-helyettesek is az igazságszolgáltatás részei. A bíróság ugyanakkor ezt a Kjtv. támadott szabálya melletti érvként vette figyelembe, hangsúlyozva, hogy ez az alkotmányos pozíció „megköveteli a közjegyzői működés tisztaságát, átláthatóságát”. Ezzel szemben a közjegyzők alkotmányos pozíciójából – a fentiekben már említett módon kettős követelményrendszer fakad. Egyfelől – ahogy arra a bíróság is utalt – szigorú elvárások között kell végezniük munkájukat, és ebből más hivatásokhoz képest szigorúbb kötelezettségek, fegyelmi következmények adódhatnak. Másfelől ugyanakkor **a státuszukból fontos garanciális szabályok is következnek**, amelyek a szokásosnál is szigorúbban jelölik ki a közjegyzői tevékenységbe való beavatkozás határait. Ez utóbbi sérül a jelen esetben, amikor a jogszabály az ártatlanság véelmét sértő módon, mérlegelés nélküli, aránytalan jogkövetkezéssel sújtja az érintett közjegyzőt vagy közjegyző-helyettest.

Másrészt a bíróság álláspontja szerint a Kjtv. hatályos szabálya a 32/2002. (VII. 4.) AB határozatban és egy ahhoz fűzött különvéleményben foglaltakat tükrözi, azaz megfelel az alkotmányossági elvárásoknak. Az ítélet indokolása Dr. Erdei Árpád alkotmánybíró úr különvéleményére hivatkozik, amely arra mutatott rá, hogy a büntetőeljárás megindítása önmagában is elegendő súlyú ok lehet a szolgálatból felfüggesztés alkalmazására, különösen akkor, ha a büntetőeljárásban a közjegyzővel szemben kényszerintézkedésre nem került sor, ám ellene az eljárás olyan bűncselekmény miatt folyik, amelyet éppen a közjegyzői minőségében, ügyfelei sérelmére követett el. A különvélemény szerint ezen túlmenően az olyan bűncselekmény elkövetésének elvi lehetősége sem zárható ki, amely ugyan nincs közvetlenül kihatással a közjegyző ügyfeleinek az érdekére, ám – amennyiben a közjegyző bűnösnek bizonyul – alkalmas lehet a közjegyzői hivatás tekintélyének jelentős csorbítására vagy a közbizalom megingatására.

Határozott álláspontom szerint a bíróság által itt kifejtettek a hatályos szabály alaptörvény-ellenességére mutatnak rá. A 32/2002. (VII. 4.) AB határozat a közjegyzővel szemben büntetőeljárás során alkalmazható ideiglenes felfüggesztés szabályát megsemmisítette, tekintettel arra, hogy a korábbi szabályozás a felfüggesztést „fontos ok”-ból tette lehetővé, de „[n]em tartalmaz „semmilyen más előírást arra nézve, hogy az oknak milyen természetűnek kell lennie (pl. a tényállás tisztázásával, avagy a kötelezettségszegés súlyával, jellegével kell-e összefüggnie); nincs semmilyen rendelkezés, viszonyítási alap arra, hogy milyen szempontból kell enne az oknak fontosnak lennie.” [Indokolás III.2.4.d) pont] Mindehhez képest Dr. Erdei Árpád alkotmánybíró úr a különvéleményében azért tartotta alkotmányosnak az akkor vizsgált szabályozást, mert a Kjtv.-ből kiolvashatóan látta azokat a szempontokat, amelyeket a fegyelmi tanácsnak a „fontos ok” értelmezése során figyelembe kellett vennie. Ilyen szempontként mutatott rá a bíróság által is idézett módon arra, hogy a büntetőeljárás

megindítása önmagában is elegendő súlyú ok lehet a szolgálatból felfüggesztés alkalmazására, különösen akkor, ha a büntetőeljárásban a közjegyzővel szemben kényszerintézkedésre nem került sor, ám ellene az eljárás olyan bűncselekmény miatt folyik, amelyet éppen a közjegyzői minőségében, ügyfelei sérelmére követett el.

A 32/2002. (VII. 4.) AB határozat tehát azt kérte számon a korábban hatályos szabályozáson, hogy az egy nagyon súlyos jogkövetkezmény, az ideiglenes felfüggesztés alkalmazása körében nem tartalmazta azokat a mérlegelési szempontokat, amelyek a jogkövetkezményt a közjegyzői tevékenységhez illeszkedő módon tették volna alkalmazhatóvá. A bíróság által hivatkozott különvélemény pedig azon az állásponton volt, hogy ezek a szempontok a törvényből egyébként is kiolvashatók és a jogalkalmazók által figyelembe veendőek. Ehhez képest a Kjt. jelenleg hatályos 104. § (1) a) pontjának alaptörvény-ellenessége melletti súlyos érv, hogy **semmilyen mérlegelést nem tesz lehetővé, így semmilyen módon nem tesz értékelhetővé a közjegyzői hivatással összefüggő, a speciális joghátrány alkalmazása szempontjából releváns körülményeket.**

Harmadrészt – a kereseti kérelem azon érvére, hogy a tisztségből való felfüggesztés súlyos joghátrányát a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény is csak akkor írja elő, ha az ügyészség a bíróval szemben vádat emelt [117. § (1) b)], vagyis a gyanúsítás önmagában még nem elegendő ehhez – a bíróság kifejtette, hogy „a közjegyző egy olyan speciális hivatás, melyben az eljáró közjegyző, illetőleg a közjegyző-helyettes egyedül, jogorvoslati lehetőség nélkül keletkeztet jogot, nem összehasonlítható a bíróval, illetve a bírósági működéssel, ahol számos garanciális elem biztosítja az átláthatóságot”. A bíróság érvelésével szemben a közjegyző valamennyi eljárása polgári nemperes eljárás; a közjegyző eljárása a bíróság eljárásával, a közjegyző határozata a járásbíróság határozatával azonos hatályú [lásd: Kjt. 5. § (2) bek., a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 31/E. § (2) bek., az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 1. § (2) bek., 13. § (1) bek., a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 2. §, a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 2. § (2) bek., 113. § (1) bek.]. Valamennyi közjegyzői nemperes eljárás jogszabály által meghatározott, és ezen eljárásokban a Pp. mögöttesen alkalmazandó. A közjegyzőkre a bírókra vonatkozó hasonló kizárási szabályok vonatkoznak, és a közjegyző nemperes eljárásban hozott határozatával szemben a bírósági határozattal azonos módon vehető igénybe jogorvoslat, a fellebbezést pedig a törvényszék a Pp. szabályai szerint bírálja el. Megjegyzendő, hogy a közjegyző bíróhoz hasonló jogállását, bírósághoz hasonló eljárását mind az Alkotmánybíróság, mind a Legfelsőbb Bíróság elismerte, illetve megerősítette: „A közjegyzői tevékenység az állam igazságszolgáltató tevékenységének részét képezi. [...] A közjegyzőség az állami igazságszolgáltatás rendszerében foglal helyet. [...] Minthogy a közjegyzőség az állami igazságszolgáltatás része, [...] ennek megfelelően felépítése a bírói szervezethez igazodik. [...] [A] közjegyzői foglalkozás sajátossága az igazságszolgáltatás és a jogalkalmazás rendszeréből folyik. [...] A közjegyzőség az állami igazságszolgáltatás rendszerében foglal helyet. A közjegyző állami, hatósági státuszát bizonyítja továbbá, hogy egyes tevékenységi körében hozott határozatainak jogosultságot megállapító jellege lehet (értékpapírok vonatkozásában gyakorolt jogkörei, öröklési jogi határozatai stb.)” (944/B/1994. AB határozat) „Fentiekből jól láthatóan a közjegyzői foglalkozás sajátossága az igazságszolgáltatás és a jogalkalmazás rendszeréből folyik, s minthogy a közjegyzői foglalkozás gyakorlásának szabályai közjogi tartalmúak, így normatívák által erősen behatárolt.” (161/B/2000. AB határozat) „A közjegyző által – általában nemperes eljárásokban – saját törvényes jogkörében hozott határozatokat ugyanolyan vagy

aggálytalanul hasonló garanciális eljárások előzik meg, mint a bírósági határozatokét. A közjegyző saját közvetlen eljárásai alapján kiadott végzései és jóváhagyásai ezért a bíróság határozataival egyenlő hatályúak.” [46/1991. (IX. 10.) AB határozat] Az Alkotmánybíróság határozataival összhangban foglalt állást a Legfelsőbb Bíróság is a közjegyző közokirat-készítő tevékenységével okozott károkért való felelősségéről szóló 3/2004. Polgári jogegységi határozatában, melyet a Kúria az 1/2014. Polgári jogegységi határozat alapján a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) alkalmazása körében is megfelelően irányadónak tekint. **A jogegységi határozatban a Legfelsőbb Bíróság rögzítette, hogy „a közjegyző közjogi jogállását tekintve nagyon közel áll a bíró (az ügyész) jogállásához.** A Kjt.-nek a közjegyzői kinevezés feltételeire (17. §), az összeférhetlenségre [7. § (1) bek.], az elvárható magatartás tanúsítására (8. §), az áthelyezés tilalmára [20. § (1) bek.], a szolgálat felső korhatárára [22. § f) pont] vonatkozó szabályai lényegében azonosak a bíróra vonatkozó ugyanilyen szabályokkal. A közjegyző kizárására a Polgári perrendtartásnak a bíró kizárására vonatkozó szabályait kell alkalmazni (4. §). A közjegyzői hivatás is összeegyeztethetetlen a politikai életben való részvétellel (24/A. §). [...] A közjegyző a bíróhoz hasonlóan független, mert csak a törvénynek van alárendelve, és nem utasítható [2. § (1) bek.]. A közjegyző tevékenységéhez közhitelesség [1. § (1) bek.], személyéhez pedig közbizalom (8. §) fűződik. A közjegyzőnek pártatlannak és részrehajlástól mentesnek kell lennie [1. § (1) bek., 2. § (2) bek.]” Mindezek alapján a közjegyzők szolgálatból való felfüggesztésének a bírákéhoz képest lényegesen alacsonyabb mércéje, mely szerint a felfüggesztésnek önmagában a gyanúsítás miatt a törvény erejénél fogva meg kell történnie, sérti az alkotmányossági követelményeket, és konkrét ügyben az ártatlanság vélelmének sérelmére vezet.

Negyedrész a bíróság felhívta a figyelmet arra, hogy bár a felfüggesztés alatt nem dolgozhatom közjegyző-helyettesként, illetve közjegyzői irodában, de vállalhatok munkát, létesíthetek jogviszonyt akár jogi munkakörben is. Álláspontom szerint **a szolgálatból való felfüggesztés valójában lényegesen súlyosabb hatással van a foglalkoztatásomra, valamint a megélhetésemre** annál, mint ami a bíróság érveléséből kitűnik. Egyrészt a Kjt. szigorú összeférhetlenségi szabályai a működése során rendkívüli módon megkötik a közjegyző kezét bármilyen további jogviszony létesítése terén. A státusból fakadó követelmények miatt a közjegyző tisztsége ellátásán kívül csak tudományos, művészi, irodalmi, oktató és műszaki alkotó munkát, továbbá sporttevékenységet végezhet keresőtevékenységként, illetve személyes közreműködéssel járó vállalkozási tevékenységet sem végezhet. Ezek a tilalmak értelemszerűen arra az esetre nézve is erősen behatárolják az érintett tényleges mozgásterét (pl. munkaerőpiaci kapcsolatok híján), amikor időlegesen felfüggesztés hatálya alá kerül. Másrészt különösen nem életszerű éppen akkor megfelelő elhelyezkedést várni, amikor az álláskereső oka egy bűncselekmény elkövetésével való gyanúsítás. Ezekre a körülményekre is tekintettel fejtette ki korábban az Alkotmánybíróság az ideiglenes felfüggesztés intézményével kapcsolatban: „Következménye az, hogy a közjegyző hivatalát nem gyakorolhatja; ez a fegyelmi büntetésként alkalmazott felfüggesztés következményeihez hasonló, de ugyanakkor jogilag nem orvosolható, összehatásában pedig – a közjegyzői tevékenység, jogállás ismertett jellegzetességeire tekintettel – nehezen kezelhető, ha utóbb a fegyelmi eljárás alá vont személlyel szemben fegyelmi büntetést mégsem szabnak ki.” [32/2002. (VII. 4.) AB határozat, Indokolás III.2.4.d) pont]. Ezzel összhangban a közjegyző-helyettesi szolgálatból való felmentés ténylegesen a megélhetésemet rendkívül súlyosan befolyásoló jogkövetkezmény, amelynek a Kjt. 104. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt hatályos szabályozása egyértelműen sérti az ártatlanság vélelmét.

Mindezek alapján kérem az Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletével elbírált egyedi ügyemben alkalmazott jogszabály, a Kjtv. 104. § (1) bekezdés a) pontjának alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, és az alaptörvény-ellenes jogszabályt semmisítse meg.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

Nyilatkozom arról, hogy nem kezdeményeztem bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Mellékelten csatolom jogi képviselőm részére a jelen kérelem alapján induló eljárásban történő jogi képviseletem ellátására adott meghatalmazásomat, mely az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 34. § (2) bekezdése alapján teljes bizonyító erejű magánokiratnak minősül.

Személyes adataimnak nyilvánosságra hozhatóságáról szóló nyilatkozatomat jelen beadványom mellékleteként, külön íven megszövegezve, csatolom.

Az ügyben való érintettségemet alátámasztandó, mellékelten csatolom az alábbi okiratokat:

- Magyar Országos Közjegyzői Kamara (MOKK) elnöke JOG.123/2021/2. számú határozatát
- Fővárosi Törvényszék 101.K.703.696/2021/6.számú ítéletét

Fentiekén túl, jelen beadványomhoz a következő iratok másolatát mellékelem:

- ügyvédi meghatalmazás
- Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról

Kelt: Budapest, 2021. 09. 09.

Tisztelettel:

[Redacted signature]

Kérelmező

Képv.:

Juhász M. Gábor Ügyvédtanárs
dr. Juhász

[Redacted signature]